

## AMOC AMOK

Wie het liefst met de stroom mee leeft - zich voort laat voeren op het getij  
op kalme golfslag door de dagen drijft  
en het leven liefst zo vloeibaar mogelijk ervaart  
dobberend in de minste weerstand  
zal zich binnen vijftig jaar in diep bevroren vreemde zeeën vinden  
gestrand op de gestokte stroom.

En we hadden het kunnen weten.

Wie een Golfstroom AMOK noemt, kan wachten op problemen -  
amok maken betekent opschudding of problemen veroorzaken,  
in het oorspronkelijke Maleisisch betekent AMOK zelfs  
een moorddadige aanval, gedreven door woede of wraakzucht.

Nu ben ik niet heel religieus, maar als ik een godsdienst aan zou hangen,  
dan zou het een oergeloof zijn,  
waarin hemellichamen en landmassa's aanbeden worden,  
offers gebracht moeten worden aan weerfenomenen  
en een Golfstroom uit woede en wraak AMOK kan maken.

Allereerst zal de Golfstroom de plastic soep over ons uitbraken,  
duwt olieplatforms de kusten op, breekt vistrawlers als luciferhoutjes.

Maar wij zullen staan te juichen.

Want de opwarming van de aarde is, bij ons tenminste, stil gezet.  
Langzaam keren de strenge winters uit de jeugd van onze grootouders terug  
en wij staan met wollen wanten en koek-en-zopie  
klaar om deze Unoxnostalgie te omarmen.

Vanaf 2057 zullen wij jaarrond Elfstedentochten organiseren,  
we zwelgen in de esthetiek van Anton Pieck,  
en genieten van boerenkool waar eindelijk weer vorst overheen gaat.

Maar pas op, de verbeelding maakt ons sneeuwblind  
en dit optimisme zal ons koud opbreken. Want een kantelpunt,  
eenmaal gekanteld, klapt niet meer terug – maar zakt dieper, dieper.

De toekomst komt in golven maar wanneer die golven breken  
spat de tijd in honderdduizend druppels stuk.

De ijstijd komt uit een ver verleden terug.

Euromast en vrijheidsbeeld zullen in sneeuwpoppen veranderen,  
mammoeten en sabeltandtijgers verdrijven de Wolf van de Veluwe,  
wij zullen ons in de vacht van grottenleeuw en holenbeer hullen.

En waar de gletsjers krakend tot stilstand komen bij de Alpen  
vormt een zandverstuiving de grens met de opgeschoven Sahara,  
waar ijs en hitte op elkaar stuiten in een grens van eeuwige nevel.

Maar wij zullen staan te juichen, want de Elfstedentocht is terug  
geef ons erwtensoep en rookworst en de Nederlander is gelukkig.